

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet-ovrstne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govor poslanca Ivana Hribarja

v 12. seji deželnega zbora dne 15. novembra 1889.

Visoki deželni zbor! Iz vsakoletnega proračuna normalno-šolskega zaklada je vidno, da troški za ljudsko šolstvo od leta naraščajo. Ni dvojbe, da bodo ti troški naraščali še čedalje bolj, zakaj mnogo je še šol na Kranjskem ustanoviti in na mnogih krajih bode se vsled prirastka prebivalstva pokazala potreba, da se sedanje šole razširijo. Teško je tedaj za vsacega deželnega zastopnika glasovati za to, da se proračun normalno-šolskega zaklada še bolj obremeni; vendar se je pa tudi tu pokazalo, da je to neobhodno potrebno z ozirom na učiteljske plače, kajti ne moremo si prikrivati, da so se razmere tekem let jako spremenile in, da je draginja postala večja ko je bila tedaj, ko so se poslednjekrat uredile plače učiteljem. Ako je draginja zadela vse stanove, zadela je posebno še učitelja, ker mu je treba gledati na to, da dostojno živi, da se dostojno reprezentuje in da tako vzbuja spoštovanje do sebe pri občinstvu. Zato je pa učitelja treba postaviti v tako stanje, da mu bode mogoče dostojno se reprezentovati in dostojno živeti.

Vsaj je pa učitelj tudi važen faktor v razvoju vsakega naroda. Izročamo mu nežno deco, da jo poučuje ter jej uceplja v srcu ljubezen do domovine in do Boga. Ker so pa učitelji tako imeniten faktor v razvitku vsakega naroda, zato morajo tudi zastopniki dežele, zastopniki narodovi priznavati važnost tega stanu in se v smislu tega priznanja nasproti celemu stanu tudi obnašati. Jaz sem iz tega ozira takoj bil pripravljen glasovati za zvišanje učiteljskih plač in reči moram, da bi bil rajše pritrtil predlogu, ki bi bil dalje segal, ko bi to dovoljevale naše finančne razmere. Zato pa pozdravljam z veseljem predlog, ki ga je stavil deželni odbor in sedaj finančni odsek v tej visokej zbornici in bodem glasoval za to, da se preide v nadrobno razpravo. Samo na nekaj bi hotel sedaj že opozoriti. Meni se predlog finančnega odseka ne zdi popoln. Teško je pač popoln predlog predložiti visokej zbornici, teško ustreči vsem željam; ali na nekaj bi se bilo moralo vendar ozirati, na to namreč, da so učitelji v mestu Ljubljanskem že po naravi sami postavljeni nekako drugače kot učitelji na deželi. Pridržujem si pa v podrobni razpravi staviti dotični nasvet in se omejujem tu le na naznanilo, da bodem glasoval za prehod v podrobno razpravo.

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja, dne 15. novembra 1889.)

(Dalje.)

Poslanec baron Wurzbach poroča o prošnji Elizabetne otroške bolnice za podporo za notranjo opravilo novozidane bolnice, in nasvetuje 500 gold. podpore, ker ta zavod v obče deluje koristno tudi za otroke z dežele. Njegov nasvet se vsprejme.

Poslanec Žitnik poroča o letnem poročilu deželnega odbora o deželnih dobroteljskih zavodih, tako o sekundarjih dr. Homanu, dr. E. Globočniku in dr. Dereani-ji, o zgradbi novih oddelkov na Studenci, ki so veljala 66.000 gld.; o pomoženji in inventara na Studenci, ki je veljal 15000 gld., o volu g. J. Rozmana, posestnika v Ljubljani, ki je v oporoki z dne 5. novembra 1886. l. volil znesek 3000 gld. kot ustanovo, iz katere naj mestni magistrat Ljubljanski, kateremu je izročeno oskrbovanje te ustanove, vsako leto izplačuje iz obresti podpore potrebnim iz deželne bolnice v Ljubljani odhajajočim rekonvalescentom. Užitek od tega zneska pa ima oskrbovanje ubožnih kranjskih bolnikov v tujih bol-

do smrti Marija Rozman. Poročevalec nasvetuje, naj se to volilo vzame hvaležno na znanje, čemur zbor pritrđi jednoglasno.

Nadalje poroča poročevalec o gozdnem čuvaju v Podmolniku, ki je bil odpuščen in na isto mesto imenovan Ivan Novak, da se je odpuštila prejšnja babica v deželni bolnici Julija Mikeš, in na nje mesto imenovala provizorično za jedno leto Ema Streitenberger, da je dr. Keesbacher ogledal nove stavbe za blaznico na Studenci, in po njegovi izjavi deželnemu odboru deželna vlada poročala, da vsled novih stavb še ni dosti prostora za blazne in opozarjal je še dr. Keesbacher na nekatere nedostatke glede strešajev, ki naj bi se odpravili, o Tržaški bolnici poroča deželni odbor, da je v več slučajih, kadar Tržaška bolnica ni o pravem času konsignovala bolnikov na Kranjsko pristojne, je izločil iz računov; o javni hiralnici pravi: Deželna vlada je deželnemu odboru naznanila predlog deželnega zdravstvenega sveta, da naj bi hiralnica pri sv. Jožefu v Ljubljani se spremenila v javno. Deželni odbor je odgovoril, da temu predlogu ne more pritrđiti, ker nasvetu ni pridejana nobena motivacija, niti ni povedano, kako osnovana bi morala biti javna hiralnica in kdo naj zanjo plačuje stroške.

O ustanovitvi bolnice v Novem mestu naznanja deželni odbor: Županstvo Novomeško je prosilo deželni odbor, da naj potrebno ukrene, da se s pomočjo menda Glavarjeve ustanove v Novem mestu ustanovi javna bolnica. Mesto bi v ta namen pripomoglo s svojim zakladom za preskrbovanje bolnikov, kateri znaša 11.400 gld. Deželni odbor spoznava potrebo, da bi se napravili javni bolnici v Novem mestu in na Krškem, ker je Novo mesto središče vse Dolenjske, iz Krškega in sosednih okrajev pa hodijo bolniki zdravljati se v sosednje dežele, zlasti v Brežice in v Zagreb ter s tem deželi nalagajo velike stroške. Zato je deželni odbor sklenil, obrniti se do reda usmiljenih bratov, ali ne bi napravili, kakor v drugih deželah, bolnico na Kranjskem in sicer v Novem mestu. Provincijal usmiljenih bratov v Gradci je na dotični dopis deželnega odbora dne 4. junija 1889. odgovoril, da je dopis deželnega odbora poslal generalu reda v Rim ter dobil od njega nalog, ozirati se na predlog deželnega odbora. Red že dlje časa namerava ustanoviti na Kranjskem bolnico in se bo tega precej lotil, ko bode zvršil zgradbo v bolnici v Gradci; želi pa pozvedeti, na kak način bi dežela ali mesto pripomogla pri tem podvzetju. — Glede tega vprašanja došla je deželnemu zboru prošnja Novomeške mestne občine, o čemer se bode posebno obravnavalo, torej konečno sklepalo pozneje.

Nadalje poroča poslanec Žitnik o izkazu o bolnikih, ki so bili l. 1888. oskrbovani v Ljubljanski bolnišnici. Skupaj jih je ostalo l. 1887. možkih 292, ženskih 214 skupaj 506. Leta 1888. jih je prišlo v bolnico možkih 2244, ženskih 1668, skupaj tedaj možkih 2536, ženskih 1882, vseh skupaj torej 4418. Ozdravljenih je zapustilo bolnico v letu 1888. možkih 1434, ženskih 1022, tedaj skupaj 2456; zboljšanih možkih 310, ženskih 211 skupaj 521; neozdravljivih možkih 141, ženskih 98, skupaj 238; na druge oddelke prenesenih možkih 114, ženskih 133, skupaj tedaj 247; umrlo jih je možkih 277, ženskih 201, skupaj tedaj 478. Skupaj je bilo koncem l. 1888. možkih bolnikov 2276, ženskih pa 1664; vkupno tedaj 3940. Ostalo pa njih je koncem l. 1888. v bolnici 260 možkih, 218 ženskih, tedaj skupaj 478. Troški za oskrbovanje ubožnih kranjskih bolnikov v tujih bol-

nišnicah znašali so primeroma 66.824 gold. 24 kr in sicer največji znesek za Tržaško bolnico: 16 tisoč 158 gld. 7 kr., zato pa obema bolnicama Zagrebškima skupaj 12.449 gld. 64 kr. Poročevalec nasvetuje, da se ti oddelki deželnozbornskega poročila odobravaje vzemo na znanje, deželnemu odboru se pa naroča, naj tudi v prihodnje izločuje iz računov vse stroške, ako tuje bolnišnice v pravem času ne konsignujejo bolnikov, da se kolikor moči zmanjšajo ti stroški. — Predlogi se vsprejmo. (Konec prih.)

Iz deželnega zbora štajerskega.

(Konec.)

Mesto Celje torej ni opravičeno, da je občutljivo v narodnem oziru, samo radi tega, ker je prišlo v manjšino. Mesto Celje ima prebivalcev nekaj nad 5000, okraj pa mnogo nad 30.000. Zakaj bi torej morala biti večina v okrajnem zastopu nemška? To ni primerno niti številu stanovnikov niti davčnemu bremenu, ki pripada gotovo v veliko večje množini na deželo, kakor pa na mesto Celje.

Iz vsega tega sledi, da je ta zakon, kakor ga imamo pred seboj, gotovo mrtvo rojeno dete. To nič ne pomaga, če smo tukaj v deželnem zboru pri glasovanju v manjšini. S tem nikakor ne boste mogli doseči, da ne bi Slovenci vedno in povsod na to pazili, da bodo dobili pri volitvah večino.

Poročilo se glasi tako, kakor da bi bil ta napor kaj krivičnega. Takorekoč tožijo nas, kakor da bi bili hudodelniki, ker skušamo spraviti pri volitvah naše moze v razne zastope. Toda to me pusti čisto hladnega, ker s tem storimo le svojo dolžnost. Zakaj bi se neki pustili od Nemcev nadvladati? S časom bode že prišlo do pravega razmerja. Kdor bode pridnejši, vrlejši in vztrajnejši, ta bode tudi zmagal. Če bode to nemški ali slovenski živelj, — to bode določila prihodnost, — tega ne vem. Sedaj le to vem, da mi Slovenci, hvala Bogu tudi napredujemo in ne obstojimo nikdar. Ta mejsobni boj ima pa tudi, če ga prav vojujemo, svoje dobro!

Če bi ne bilo strank, bi ne bilo mejsobnega nadzorovanja, in tudi to je dobro. Pač pa ne sme postati ta boj, to naj si zapomnijo vse stranke, nikdar osoben, potem tudi ne bode tolike zagrizenosti in sovraštva. Človek lahko postane občutljiv, če je vaju le zmage, pa mahoma podleže, to že razumim. Če smo pa mi bili tolikokrat premagani, nismo bili tako občutljivi. Mislili smo si, da bomo že še prišli skupaj in smo znova pričeli delati za svojo pravično stvar. Pri 2., 3. ali 4. volitvi pa slednjič vendar zmagamo.

Mislimo si, da živimo v ustavnej državi in imamo volilne zakone in da moramo torej skušati, da živimo narodno kolikor mogoče častno. Tudi v preteklem letu ste zmagali čez nas pri glasovanju o jeziku v zemljiščnih knjigah. Toda nam ni čisto nič škodovalo. Deželni zbor se je pokazal nam nasprotnega in je pohvalil deželni odbor za njegovo delovanje, ki je bilo naperjeno proti našemu jeziku. Visoki deželni zbor je pa tedaj prekoračil svojo pravno moč, ker je skušal preprečiti, da bi mi dobili na slovenske uloge tudi v zemljiščnih knjigah slovenske uknjizbe, mi pa že vendar uživamo dotične pravice v zemljiščnih knjigah, in je ne bomo več izpustili. Danes je pa reč ravno taka. Jaz vem, kako boste glasovali, pa tudi vem za svojo osobo prav gotovo, da je čisto nemogoče, da bi dobil tak postavni načrt najvišje potrdilo.

Opozarjam vas pri tem na Češko, kjer so tudi okrajni zastopi. Tam ste izločeni iz okrajne zaveze

samo mesti Praga in Hep, Plzno pa in Budejevice, mesti s prebivalci nad 20.000, sta v okrajni zavezi. Kako pa se more resno misliti na izločenje tako majhnih mest, kakor ste Ptuj in Celje, kako naj bi se jima izročila okrajna uprava, tega si ne morem jasno predstavljati.

Najmanje mogoča pa je izločitev v takej postavnjej obliki, ker se mora premnogo reči poprej urediti, predno more tak zakon postati pravomočen in spoznalo se bode, da ste Celje in Ptuj veliko premajhni za izločitev.

Zaradi tega pričakujem sicer čisto mirno glasovanja, toda menim, da se naj kolikor mogoče izogiblje visoka zbornica sklepov, ki so protipostavni in se nikakor ne morejo strinjati z državnimi zakoni, ker je to proti dostojnosti zbornice.

Jaz glasujem seveda za odklonitev tega zakona! (Dobro, dobro! na desni.)

Deželni zbor goriški.

VII. seja dne 14. novembra 1889.

Poslanec Del Torre slika v obširni interpelaciji nedostanke naših ljudskih šol in učiteljišč in sklepa z naslednjimi vprašanji do vladnega zastopnika:

1. Ali je c. kr. vlado volja priskrbeti našim ljudskim šolam na kmetih potrebnih, za važen namen primernih knjig, da bodo imele one šole tisto praktično vrednost, katero je imela vlada v mislih, ko jih je ustanovila in uravnala?

2. Ali je c. kr. vlado volja, učiteljišča radikalno tako preuravnati, da nam bodo mogla dajati učiteljev in učiteljic, kateri bodo znali odgojevati srca in um kmetiskih otrok in navajati jih k napredovanju v obrtnijah in poljedelstvu, da postanejo koristni samim sebi, svojim družinam, človeškemu društvu in državi?

3. Ali je c. kr. vlado volja, v dosegu uspešne odgoje učiteljev preložiti moško učiteljišče iz Kopra v Gorico, kjer bodo mogli kandidati dobivati na deželni kmetijski šoli in na postaji za svilorejo in in vinarstvo — po dogovoru z dotičnima zavodoma — potrebnega pouka v kmetijskih vedah in obrtih, kakor je to za potrebno spoznal c. kr. okrajni šolski svet Gradiški in priporočil pristojni viši oblasti?

4. Ali je c. kr. vlado volja, določiti in zapovedati — v namen, da bode učiteljskim kandidatom in kandidatkinjam vsaj mogoče, usposobiti dobrim učiteljem in učiteljicam za ljudske šole na deželi — da ima biti učni jezik na učiteljiščih tisti, kojega se bodo morali posluževati pri poučevanju, da jih bodo mogli razumeti učenci dotičnih ljudskih šol?

Podpisani so poslanci: Del Torre, pl. Dottori, Benardelli, bar. Locatelli, Lovisoni, Maurovich, Pajer, Ritter, Venuti in Verzegnassi.

Predsednik omeni, da izroči to interpelacijo g. vladnemu zastopniku. Ko hoče tudi dr. Rojic podpisati to interpelacijo, zavrne ga predsednik z opazko, da je že izročena.

Gospod vladni zastopnik pravi, da predloži interpelacijo visoki vladi.

Na to interpeluje poslanec Venuti g. vladnega zastopnika, kako hoče c. kr. vlada priskrbeti, da se popolnoma preuravna in da se bode redno vzdrževala in tudi v policijskem oziru bolj oskrbovala državna cesta mej Ajdovščino in Gorico?

Tudi pod to interpelacijo so podpisani vsi italijanski poslanci.

Vladni zastopnik si pridržuje, da odgovori na to interpelacijo še v tej sesiji.

Predsednik naznani naslednji predlog poslanca viteza Pajer-ja:

Naročuje se deželnemu odboru, da poda visoki c. kr. vladi utemeljeno peticijo v namen, da v interesu občnega kupčijskega prometa, ob enem pa tudi v olajšanje neugodnih kmetijskih in kupčijskih razmer naše dežele blagovoli pospeševati in z vso mogočo skrbjo požuriti.

1. Zgradbo kratke železnične črte z normalno progo od železnične postaje v Ronkah do Črvinjanskega trga z namero, da se bo potem nadaljevala do italijanske meje in zvezala z železnico, katera drži od S. Giorgio di Nogaro do Benetk.

2. Zgradbo tramwayske mreže mej furlansko nižavo in goriškim mestom z nadaljevanjem po vipavski dolini.

Utemeljevanje tega predloga bo na dnevnem redu prihodnje seje.

Po prestopu na dnevni red utemeljuje vitez dr. Tonkli svoj predlog, zadevajoč prošnjo v dosegu

državne podpore tistim deželnim stranem, katerim je peronospora uničila glavni pridelek. — Govornik popisuje žalostne razmere vinorejskih krajev, ki dokazujejo potrebo državne podpore za javna dela, pri katerih si bode moglo ubogo ljudstvo zaslužiti potrebnega živeža. On priporoča posebno, da bi se podelila podpora za grajenje ceste čez Gradec mej Brdami in Kanalskim okrajem, potem za Braniško cesto in slednjič za nasipe ob spodnji soči v Furlaniji.

Po njegovem predlogu se izroči ta zadeva finančnemu odseku v razpravo.

Poročila pravnega odseka.

Poročevalec Venuti. Načrt postave zastran uredbe zdravstvene službe v občinah povrne se deželnemu odboru z nalogom, da približno izračuni troške, ki jih utegne prizadeti izvršitev te postave ter ga zopet predloži v prihodnji sesiji.

Poročevalec dr. Nik. Tonkli. Prošnja slovenskega političnega društva „Zavednost“ v Podmeltci zastran Baške ceste odstopi se deželnemu odboru, da poizve o njej mnenje cestnega odbora Tolminkskega ter na to poroča prihodnjemu deželnemu zboru.

Isti poročevalec Peticija cestnega odbora za Goriško okolico v dosegu naredbe, po kateri bi se primoral cestni odbor Kanalski graditi cesto čez Gradec, odstopi se deželnemu odboru, da se na njo ozira, kadar bo predlagal preuredbo cestnih postav v zmislu deželnozborskega sklepa od dne 4. januarja 1888.

Poročevalec dr. Lavisoni. Dve cesti od državne ceste do železnične postaje v Tržiči in do nove železnične postaje v Ronkah uvrstita se mej skladovne.

Poročila finančnega odseka.

Potrdijo se računski sklepi za l. 1888. in proračuni za leto 1890. gozdorejskega zaloga (poročevalec baron Locatelli), štipendijskega zaloga (poročevalec dr. Tonkli), zaloga za ranjene in bolne vojake (poročevalec dr. Rojic.)

Slednjič se po predlogu peticijskega odseka (poročevalec dr. Abram) dovoli naslednje podpore za ceste in druga javna dela:

Cestnemu odboru Tržiškemu za grajenje ceste od Ronkov do nove železnične postaje 1500 gld. in za Doljansko cesto 200 gld.; Gradiškemu cestnemu odboru 1000 gld. za razne skladovne ceste in 200 gld. za nov most na cesti mej Marjanom in Frato; Tolminkemu cestnemu odboru 1200 gold., za cesto Staroselo-Loge; cestnemu odboru za goriško okolico 1000 gld. za preuravnavo skladovne ceste mej Bukovico in Biljami in 200 gld. za Doljansko cesto; cestnemu odboru Komenskemu 800 gld. za preuravnavo ceste pri Koprivi, oziroma za cesto mej Komnom in Tomačevico; cestnemu odboru Sežanskemu 800 gld. za cesto Dutovlje-Sv. Križ-Tomaj; cestnemu odboru Ajdovskemu 800 gld. za preuravnavo cestnega kosa na Ravnjaku; Cerkljanskemu cestnemu odboru 800 gld. za skladovno cesto ob Idriji; Bolškemu cestnemu odboru 800 gld. za most čez Sočo mej Bolcem in Čezsočo; Romanski občini 300 gld. za popravo jezov in Gojaški občini 400 gld. za zgradbo ceste, držeče v Trnovski gozd; — vsega skupaj se je dovolilo 10.000 gld. Zraven tega se je odpustil Romanski občini dolžni rok 200 gld. na posojilo 2000 gld., ki ga je prejela l. 1886.

O prošnji Komenskega odbora za podelitev podpore, s katero bi se preložila skladovna cesta pri Nabrežinski postaji, se je sklenilo, da naj se ta prošnja za zdaj povrne in cestnemu odboru na voljo da, da jo morda v prihodnji sesiji zopet predloži. — O raznih prošnjah posamičnih občin za jednake podpore prestopil je zbor na dnevni red.

Slednjič se je naročilo deželnemu odboru, naj se zopet pogaja z vlado, da bi prevzela na račun državnih zalogov zgradbo jezov in drugih brambenih del ob spodnji Soči, ob Idriji in Teru.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. novembra.

Naučno ministerstvo je potrdilo pravila češke akademije znanosti, za katere ustanovitev je odmenil deželni poslanec Hlavka 20.000 gld. Akademija bode imela čisto češki značaj, ker se je deželni odbor izrekel proti dvojezičnosti. Četrtno članov imenuje deželni zbor. V enem letu začne že akademija svoje delovanje.

Jedva je deželni zbor češki razveljavil mandate nemških poslancev, že so razpisane nove vo-

litve. Kmetске občine volijo dne 30. decembra, mesta dne 2. januarja, trgovske zbornice pa dne 4. januarja. Če se deželni zbor snide po novem letu v kratko zasedanje, bode zopet popoln.

Ogerskemu ministerskemu predsedniku se baje že vidi, da se je naveličal vladanja. Tudi ni več tak kot je bil pred leti, ko je takoj vedel za vsak napad opozicije primeren odgovor. Sedaj ga pa opozicija spravi večkrat v zadrego. Že v vladnih krogih se govori, da najbrž ne bode več dolgo, da odstopi Tisza. Ogerski Slovani ne bi žalovali za njim, če tudi nemajo pričakovati, da bi jim bil njegov naslednik bolj naklonjen.

Vnanje države.

„Mémorialdiplomatie“ misli, da se nemški kancelar in avstrijski minister vnanjih zadev v Fridrichsrube nesta nič posebnega dogovorila. Povedala sta le drug drugemu, kar sta že poprej vedela, da nesta jednakih nazorov glede bolgarske politike in da je torej najbolje, da ostane vse pri starem. Nemčija si ne želi spreti se z Rusijo zaradi Bolgarije; Avstrija pa ne more biti v tej zadevi tako ravnodušna, ker gre tudi za lastno varnost njeno. Bismarck bi bil vesel, če bi se razdelila, sfera avstrijskega in ruskega upliva na Balkanu na Dunaji pa s tem neso zadovoljni, ker vedo, da v tacih slučajih močnejši vedno izrine slabšega, kakor se je zgodilo Avstriji v Schleswig-Hollsteinu. Grof Kalnoky se je že večkrat izrazil proti takej razdelitvi območja upliva.

Mej vlado bolgarsko in princem Ferdinandom se je kazalo poslednji čas malo nasprotje. Koburžan bi se rad oženil s kako princesinjo, katera je vsaj v sorodstvu z vladarskimi rodbinami, da bi tako dobil kako novo oporo. Mati mu je tudi res našla pripravno nevesto, hčer vojvode Alegonskega. Vsa stvar se je že dogovorila, in samo ta ovira je, da nevesta hoče ostati katoličanka in zahteva, da bodo otroci njeni vzrejeni tudi v katoliški veri. Princ Ferdinand bi tudi bil s tem zadovoljen, a Stambulov se je pa baje odločno uprl nevestini želji, ker nasprotuje mejnarodnim dogovorom in bi taka ženitev Bolgarijo le spravila v nove zadrege. Ko je Koburžan videl, da se niti nevesta niti Stambulov ne dasta pregovoriti, popustil je misel na to ženitev, a je vender malo nevoljen na mogočnega ministra, ki je razdril načrte njegove. Tako vsaj se poroča raznim listom v Sofiji, če je pa stvar resnična, ne jamčimo, ker smo se imeli zadnja leta večkrat priliko prepričati, da vesti o balkanskih zadevah po časopisih neso posebno zanesljive, naj bodo dotični listi katere barve koli. Sicer pa nasprotje mej princem in Stambulovim gotovo ni tako veliko, da bi se v kratkem ne poravnalo.

S spremembo vlade v Rumuniji neso ruski listi nič prav zadovoljni. Skoro vsi se strinjajo v tem, da je Dunajska diplomacija in tripelaljanca pripomogla, da je palo ministerstvo Catargiuovo. Ta vladna sprememba bode Rumunijo zopet bolj približala tripelaljanca. Sicer pa ruski listi dvomijo, da bi sedanja vlada dolgo ostala na krmilu.

Ne le na Španjskem, tudi na Portugalskem so dogodki v Braziliji vzbudili strah v vladnih krogih. V Lisabonu in Oportu je mnogo republikanov, ki so imeli vedno zveze z braziljskimi republikani. Poslednji čas so se začeli posebno gibati. Kdo ve, če se torej število republik tudi v Evropi v kratkem kaj ne pomnoži. Takega prevrata sicer ni želeli, ker bi se Španija in Portugalska pod republikansko vlado javaljne posebno razvijali. Vsaj doba za poslednje republike ni bila baš srečna za španjsko deželo.

V petek je Parnellov odbor imel poslednjo sejo. Zagovornik časopisa „Times“ je imel dolg govor, v katerem je skušal dokazati, da so nekatere stvari le resnične, katere je podtikal ta list Parnellu. Predsednik je naznanil, da bodo sedaj sodci sestavili poročilo, katero predlože parlamentu. Nadeja se, da se jim bode posrečilo najti resnico, katere so ves čas mej dolgo preikavo iskali. Poročilo bode baje dovršeno v enem meseci.

Kitaj se odpira evropske kulture. Uvajajo se puške, topovi in torpede novejšje sisteme. Železnice začenjajo graditi in tudi električno luč bodo kmalu imeli po večjih mestih. Vlada je sklenila z neko ameriško družbo pogodbo za osvetljenje Pekinskih ulic in trgov z električno lučjo.

Dopisi.

Iz Kamnika 21. novembra. [Izv. dop.]

Britko čutimo izgubo vrlega moža, pokojnega dr. Samca, ne samo zaradi njegovega poslovanja v njegovem poklici in političnem življenji, ampak tudi zaradi njegove nepriznanosti v društvenem življenji. Jako občutljiva nam je njegova izguba kot zvestega podpornika slovenskih modric. Prav umesten bi je tedaj ukrep našega čitalničnega odbora, da v znamenje žalovanja za nenadomestnim pokojnikom, kateri je bil tukajšnji čitalnici vedno radovoljen svetovalec in zaradi svojih zaslug za čitalnico njen časten ud, ni prepustil čitalničnih prostorov tri mesece za veselice. Po preteku navedenega časa napravili so nam 17. t. m. naši marljivi diletantje, ki

za svoj obilen trud in znatne stroške ne prejema nikakoršne odškodnine, prav prijeten in vesel večer. Čestilcev Talijinih zbralo se je navedeni dan zvečer prav obilo v čitalničnih prostorih. Vzgleden vodja gledališnega odseka, starosta naših igralcev, gosp. Greg. Slabajna ustregel je prav dobro že nekoliko razvjenemu ukusu občinstva z burkami: „Poglavje“ I. II. III. in „To sem bil jaz“. Uloge razdelile so se mej spretni moči. Gospice: M. in J. Čebuljevi, kakor tudi Barbika Medvedova pričele so se svojim ulogam prav dobro. Pravilno, razločno izgovarjanje, kakor tudi potrebno, pravilno kretanje napravilo je na pazljive poslušalce najboljši utis. S posebno dobrim uspehom igrala v drugi burki gospica M. Steletova, ki je kot jezična in silno zvedava sosedica prouzročila prav obilo smeha. Vrtil se je izvanredni klepetulji jezik, kakor bi ne bil pri-raščen. O vseh omenjenih gospicah se nadejamo, da jih zamoremo še mnogokrat na domačem odru pozdravljati. Gosp. Jože Fajdiga, nam je star, jako prijeten, priljubljen in svojim zdravim humorjem jako prikupljiv znanec na odru. Da je posebno ta večer predstavljal jako izborna osivelega, po zakonu hrepenečega, a ponosnega svetovalca, kakor tudi lehkoživega, zakonskega grajščinskega vrtnarja, ki včasih, posebno v nepriznani svoji zakonske polovice rad malo poškilil po Polonici, svedočilo je mnogokratno odobravanje in ploskanje zadovoljno smejočega se občinstva. Gosp. Jože Stele, istotako stari igralec in jako spreten režiser, znašel se je v ulogi gosposkega sluga tako dobro, da bi mu še celo kak posebno oster kritik ne mogel kaj grajati. Gg. Ravnikar, Stadler Jos. in Čulek, ki so imeli manj hvaležne uloge, zvršili so te popolnoma popolno. Šestorica domačega, vrlo izvežbanega orkestra izvajala je svojemu glasbenemu orodju jako ubrane glasove iz večinoma novih skladb, kar je gotovo ugajalo ušesom občinstva, posebno pa plesalcem in plesalkam, kateri so se po končanih igrah vrtili, dokler jim je bilo ljubo. Gostilničar ustrezal je z dobro pijačo in okusno, ceno jedjo gotovo vsem, kateri so ga blagovolili počastiti z obilimi naročili.

Naj bi pri prihodnji čitalnični veselici imeli priliko videti tudi druge prijatelje čitalnice, katere smo pri zadnji veselici pogrešali. Našim diletantom bode gotovo ustrezno najbolje, da igrajo pred mnogobrojnimi poslušalci.

„Matica Slovenska“.

LXXXIV. odborova seja v sredo dne 20. novembra 1889.

(Konec.)

Od zadnje seje pristopilo je društvu vnovič 130 društvenikov, namreč:

1. Prelec Ivan, 2. Rakuša Janko, 3. Petek Davorin, 4. Malič Ilija, bogoslovci v Zagrebu. 5. Barec Franc, 6. Didovič Štefan, 7. Kovačič Franc, kleriki v Zagrebu. 8. Čitalnica grško-katoliškega semenišča v Zagrebu. 9. Bizjan Franc, 10. Rojina Anton, posestnika v Spodnji Šiški. 11. Bralno društvo pri Sv. Križi poleg Ljutomera. 12. Bralno društvo pri Sv. Lovrenci v Puščavi. 13. Virbnik Vekoslav, gimn. profesor v Ljubljani. 14. Fric Josip ml., kaplan v Doberli Vesi. 15. Drobež Anton, župnik v Mohličah. 16. Virnik Franc, kaplan v Železni Kaplji. 17. Oblak Vatroslav, velikošolec na Dunaji. 18. Kolarič Franc, adm. na Vratih. 19. Vavtizar Luka, župnik v Ziljski Bistrici. 20. Cotelj Ivan, kaplan v Kanfanaru. 21. Stekar Ivan, žel. uradnik v Rovinji. 22. Legat Valentin, župnik v Žitari Vesi. 23. Žitek Josip, d. gimn. profesor v Ljubnem. 24. Premru Franc, c. kr. vojni kaplan v Gradci. 25. Skočir Avgust, kurat v dež. bolnici v Gradci. 26. Rodè Elvard, c. kr. sod. pristav v Komnu. 27. Šelik Jurij, kaplan v Vitanji. 28. Drujač Josip, učitelj v Vitanji. 29. Kordiš Terezija, učiteljica v Vitanji. 30. Jankovič Franc, tržan v Vitanji. 31. Jelovšek Emilija, učiteljica pri sv. Petru. 32. Koželj Mihael, župnik v Podkrajji. 33. Semenič Ivan, posestnik v Podragi. 34. Merez Jakob, kaplan v Ribnici na Pohorju. 35. Kočevar Josip, župnik v Trbonjih. 36. Cirman Anton, nadučitelj v Poljanah. 37. Kašca Franc, učitelj na Reki. 38. Milovčič Josip, c. okr. sodnik v Cirknem. 39. Peternel Franc, gostilničar in posestnik v Cirknem. 40. Razpet Franc, kaplan v Cirknem. 41. Omers Josip, župnik v Kor-tah. 42. Sabot (Slekovčev) Jurij Anzelm, misijonar v Mali Aziji. 43. Franko Alojzij, drd. jur. v Ljubljani. 44. Jurič Ivan, dijak v Gorici. 45. Kuntih Josip, učitelj v Batah. 46. Ličen Maks v Rifenbergu

47. Mašera Josip, vikar v Št. Mavru. 48. Trebše Ivan, učitelj na Srpenici. 49. Koder Anton, c. kr. poštni oficijal v Inomostu. 50. Volarič Andrej, učitelj v Kozani. 51. Bratkovič Kazimir, c. kr. notar v Trebnjem. 52. Vzgledbodi Lazar, obrtnik v Trebnjem. 53. Boncelj Franc, župnik v Dražgošah. 54. Šlibar Franc, trgovec in posestnik v Selcih. 55. Veja Maks, župnik v Bukovščici. 56. Rom Ignacij, kaplan pri Novi Cerkvi. 57. Vidic Maks, c. kr. sod. pristav na Brdu. 58. Slokar Anton, kaplan v Šempasu. 59. Poklukar Mihael, učitelj in posestnik v Starem Trgu pri Loži. 60. Forst Anton, graščinski oskrbnik v Manjšbregu. 61. Paskolo Dominik, profesor na Ruskem. 62. Peče Ivan, c. kr. vojda žand. postaje na Ptujski Gori. 63. Pernat Jernej, kaplan v Manjšbregu. 64. Sekirnik Simon, učitelj na Ptujski Gori. 65. Vaukmüller Albin, učitelj v Konjicah. 66. Jerman Ivan, obč. predstojnik v Makolah. 67. Frk Ernst, c. kr. sod. pristav v Radovljici. 68. Hans Miroslav, c. kr. uradnik v Krškem. 69. Lončar Ivan, c. kr. davk. nadzornik v Krškem. 70. Tentor Anton, c. kr. sodniški pristav v Sežani. 71. Kumer Josip, rudar v Idriji. 72. Kozlevčar Anton, žel. uradnik v Št. Petru. 73. Križaj Franc, tovarnar v Št. Petru. 74. Medica Matej, tovarnar v Št. Petru. 75. Smolič Ivan, železniški uradnik v Št. Petru. 76. Špilar Ludovik, posestnikov sin v Št. Petru. 77. Bottegaro Josip, mestni kaplan v Trstu. 78. Gregorič Anton, c. kr. brz. uradnik v Trstu. 79. Hočevnar Ludovik, c. kr. finančni svetnik v Trstu. 80. Inamo Franc, obrtnik v Trstu. 81. dr. Ivanž Josip, škof. tajnik v Trstu. 82. Jelušič Franc, c. kr. finančni tajnik v Trstu. 83. Kanobel Ivan, trgovec v Trstu. 84. Kariž Ferdo, ces. kr. poštni asistent v Trstu. 85. Košuta Josipina, učiteljica v Bazovici. 86. Rančigaj Anton, kaplan v Celji. 87. Kranjc Franc, učitelj v Rušah. 88. Novak Franc, gostilničar v Rušah. 89. Michelli Ivana, učiteljica na K. tinari. 90. Pertot Josip, nadučitelj v Bazovici. 91. Ponikvar Franc, trgovec v Trstu. 92. Škrbinec Bogdan, trgovec v Trstu. 93. Varl Ivan, mestni kaplan v Trstu. 94. Vilfan Josip, ingénieur v Trstu. 95. Lesar Ivan, kaplan v Trnovem. 96. Lenček Niko, ces. kr. notar v Velikih Laščah. 97. Zgonc Ivan, župan v Podhojnem Hribu. 98. Lajler Fran, not. uradnik v Logatci. 99. dr. Temnik Valentin, odvetnik v Slov. Gradci. 100. Kenda Matija, učitelj v Sedlu. 101. Lapajne Ivan, geometer v Tolminu. 102. Kotnik Josip, učitelj v Žusmu. 103. Abram Josip, pravnik v Trstu. 104. Germek Karolina, učiteljica v Rojanu. 105. Gorup Jakob, zas. uradnik v Trstu. 106. Lavrenčič Antonija, učiteljica v Trebčah. 107. Ogulin Franja, služkinja v Trstu. 108. Bunc Dragotin, c. kr. sod. kancelist v Podgradu. 109. Nekerman Ivan, učitelj v Podgradu. 110. Kapus Franc, meščan v Ormoži. 111. Munda Franc, kaplan v Ormoži. 112. Porekar Anton, nadučitelj na Humu. 113. Kranjc o. Krizostom, veroučitelj v Verovitici. 114. Fabris Dragotin, župnik pri novem sv. Antonu v Trstu. 115. Podgoršek Anton, stud. phil. v Ameriki. 116. Pfeifer Jurij, c. kr. fin. straže komisar v Kočevji. 117. Strelec Ivan, učitelj pri sv. Juriji na Ščavnici. 118. Fran-gež Jernej, kapelan pri sv. Juriji na Ščavnici. 119. Bojanec Anton, kaplan v Št. Juriji pod Kumom. 120. Smolnikar Luka, kaplan v Radečah. 121. Rav-nihar Ludovik, c. kr. sodniški svetnik v. p. v Ljubljani. 122. Šolske sestre v Mariboru. 123. Šolske sestre v Repnjah. 124. Lampe Evgen, dijak v Ljubljani. 125. Ženko Josipina, pos. hči v Ljubljani. 126. Oswald Franc, dijak v Ljubljani. 127. Mihelič Josip, nadučitelj pri sv. Juriji na Ščavnici. 128. Košar Jernej, predsednik „Braln. društva“ pri sv. Juriji na Ščavnici. 129. Orel Franc, učit. pri-pravnik v Kopru. 130. Meglič Josip, duhoven v Podbrezji.

Domače stvari.

— (Koroški deželni zbor) sklenil je navzlic ugovorom slovenskih dveh in nekaterih nemških poslancev, da se zgradi cesta ob Vrbskem jezeru, ki bo deželo stala izvestno nad 40,000 gld., proti kateri se je občina Vrba že izrekla in katere tudi druge občine neso posebno vesele. Za Žitaroves ves deželni zbor ni imel niti 700 gld., češ, dežela je revna, sedaj pa bodejo potratili toliko tisočakov za cesto, ki ni baš potrebna.

— (G. Pavlina Rezmanova) v Nabrežini darovala je slovenskemu podpornemu društvu na Dunaji 10 gld., podpornemu društvu slov. vse-

učilišnikov v Gradci 5 gld. in društvu sv. Cirila in Metoda 5 gld. Slava vrli domorodkinji!

— (Gosp. Bachman,) zdravnik v Ilirski Bistrici, je zvest podpornik podružnice sv. Cirila in Metoda. Daroval je 1887. l. 7 gld., 1888. l. 20 gld. in 1889. l. 19 gld. 50 kr.

— („Südmark.“) To društvo, izrodek skrajnega nemškega šovinizma, ustanovilo se je preteklo nedeljo v Gradci. Mej odborniki so najljuteji sovražniki Slovencev: dr. Glantschnigg, dr. Neckermann, Celjski Rakusch, dr. Schmiderer, dr. Forregger in drugi. Na zboru se je v nagovoru sicer poudarjalo, da društvo nema političnih namenov, a ob enem se je pa tudi reklo, da se bode društvo ravnalo po nemške države vzgledu, katera, kakor znano, na Poznanjskem Poljake preganja z rodni jim tal. Nadalje se je naglašalo, da ima društvo smoter na stran potiskati „jenes Volk, das bisher nur zersetzend gewirkt, wo immer es sich ansässig machte“. S temi besedami, ki spominjajo na basen o volku in jagnjetu, napovedan je Slovincem boj, ki se bode vršil zlasti ob jezikovnih mejah, v katere poželjivi sosedje že davno upirajo svoje oči. Treba bode resno misliti na primeren odpor proti temu navalu.

— (Doktorjem juris) bil je včeraj na vseučilišču v Gradci promoviran gospod Viktor Kočev var, drugi sin gosp. Fr. Kočev varja, predsednika deželnemu sodišču v Ljubljani.

— (V Beljak) premeščen je iz Wolfsberga okrajni glavar Herman, ki je nekda pravičen mož, a slovenski ne zna.

— (Poročil) se je danes dopoldne v Logu pri Vipavi znani rodoljub Fran Stajer, c. kr. notar v Metliki z gospodično Hribarjevo, hčerjo pokojnega učitelja in skladatelja slovenskega.

— (Vreme.) Po dosedanjih večinoma meglenih, sicer pa prijetnih dneh začelo je danes deževati s pravo jesensko vstrajnostjo.

— (Koncert) priredita v soboto dne 7. decembra 1889 v deželni redutni dvorani Vitezslav Moser in J. Janušovsky vitez Vyšehradsky. Pri koncertu sodelujejo iz posebne prijaznosti: gospa Maksimilijana Bauer, operna pevka; gospodična K. Seunikova in dram. umetnik gospod I. Borštnik. Vspored: 1. B. Smetana: „Vyšehrad“, simfonična skladba za orkester, na klavirji 4ročno igrata J. vit. Janušovsky in gspđ. K. Seunikova. 2. V. Moser: „Svita za gosli in orkester“, (Praeludium, Idylla, Intermezzo, Moto perpetuo), igrata V. Moser, poleg klavirja J. vit. Janušovsky. 3. a) G. Verdy: Arija iz opere „Il Trovatore“; b) J. Devza: „Adieu“; poje gospa M. Bauer. 4. Zd. Fibich: „Povodni mož“, melodram, po češki baladi K. J. Erbena v slov. preložil J. Gestrin, deklamuje g. I. Borštnik, poleg klavirja J. vit. Janušovsky. 5. F. Laub in Ch. Graf: „Konzertni duo po čeških narodnih pesmih“, za klavir in gosli, igrata J. vit. Janušovsky in V. Moser. 6. J. vit. Janušovsky: a) „Na Rožnik“, poje gospa M. Bauer; b) „Serenada“, za petje, gosli in za klavir, gospa M. Bauer, V. Moser, J. vit. Janušovsky. 7. V. Moser: „Slovenska rhapsodija v C-moll“, za gosli in klavir, V. Moser, J. vit. Janušovsky. Ustopnina: Sedeži I. vrste 1 gld. 50 kr., II. vrste in na galeriji 1 gld., sedeži III. vrste 80 kr., ustopenina v parter 50 kr., dijaški biljeti 30 kr. Začetek ob polu osmi uri zvečer. Sedeži dobivajo se v c. kr. glavni trafiki na Glavnem trgu in v dan koncerta pri blagajnici, katera se odpre zvečer ob 7. uri.

— (V Črni) na Koroškem mislijo osnovati si posojilnico.

— (Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico bode imela na prvo adventno nedeljo dne 1. decembra 1889. l. ob 3. uri popoldne svoj III. letni občni zbor na Vočilu v Brugerjevi gostilni po sledečem dnevnem redu: 1. Nagovor načelnikov. — Poročilo tajnikovo, blagajnikovo in knjižničarjevo. — 3. Volitev dveh pregledovalcev računov. — 4. Volitev novega načelnikštva. — 5. Domača zabava s poučnim govorom, deklamacijami, različnimi govori in petjem. Vsi udje te družbe, kakor tudi vsi rodoljubi in oni, ki žejijo pristopiti, se uljudno vabijo, da bi ta zbor v prav obilnem številu počastili. Načelnikštvo

— (V Trstu) bival je nedavno francoske vlade odposlanec, ki se je poučeval o carinskem postopanju z vini, na Francosko namenjenimi, najbolj pa o načinu, kako Italijani utihotaplja svoja vina in je potem prodajajo za avstrijska oziroma dalmatinska. S takim utihotapljenjem delajo Italijani naši

državi, posebno pa dalmatinski viuski kupčiji veliko škode.

— (Liečnički Viestnik,) glasilo društva zdravnikov na Hrvatskem in v Slavoniji donša v 11. številki mej književnimi vestimi iz peresa vladnega svetnika, prof. dr. Valente, oceno nove hrvatske znanstvene knjige „Prim aljstvo. Učevna knjiga za primalje, napisao prof. dr. Antun Lobmayer. Drugo zasvim preradjeno izdanje. Sa 73 slika. Cena 3 for.“ V oceni se poudarja, da je knjiga pisana popolnoma na sedanjem antiseptičnem stališču, gradivo pa praktičneje in pregledneje obdelano, nego li v prvi izdaji, da je za pouk jako prikladna, strogo znanstvena, a vender lahko umevna.

— (Razpisana) je služba učitelja v Dolu pri Litiji. Plača 400 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 5. decembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. novembra. „Pol. Correspondenz“ javlja iz Varšave, da je ruska vojna uprava sklenila, topničarske brigade, broječe sedaj po šest baterij z 48 kanoni, pomnožiti na osem baterij s 64 kanoni. Pri 24. topničarski brigadi je ta pomnožitev že dovršena.

Pariz 25. novembra. Iz Tunisa se javlja: Parna ladija „Miramare“ priplula je danes s Krfa v La Goulette. Na krovu bila je nekda cesarica avstrijska, ki hoče incognito obiskati muzej v Kartagi.

Peterburg 25. novembra. Ker ni dobila carskega dovoljenja za stalno bivanje na podedovanih Wittgensteinovih posestvih, sklenila je kneginja Hohenlohe, da je bode prodala.

Peterburg 25. novembra. Na Volgi ustavila se je plovba zaradi ledu.

Rim 25. novembra. Zbornico otvoril kralj s prestolnim govorom, v katerem je mej drugim naglašal, da je evropski mir bolj zagotovljen, nego kdaj, vprašanja pa, ki bi ga utegnili motiti, še neso vsa rešena, zatorej bode se oprezno skrbelo za potrebnost vojske in mornarice.

Berolin 25. novembra. „Norddeutsche Allgemeine“ piše: Sedanji položaj v Braziliji, kolikor se posname iz brzovjavk, ne daje povoda, da bi se vlasti vznemirjale. Začasna vlada ima, kakor je videti, dovolj moči in volje, da vzdržuje red. Zato ni nobene potrebe, da bi se nemške vojne ladije poslale pred Rio Janeiro.

Budimpešta 26. novembra. V zbornici naglašal je v budgetni debati poslanec Jokai v daljšem, z velikim priznanjem vsprejetem govoru neobhodno potrebo, da se Ogerska najtesneji drži Avstrije in podpira avstro-ogersko vnanjo politiko ne le moralično, ampak tudi dejanski, z imetkom in krvjo. Trojna zveza je trojica, ki čuva evropski mir, da se dolgo časa ne bode rušil.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

RESTAVRACIJA „KOLA“

v Zagrebu.

V stolnem mestu Zagrebu daje **takoj** na jedno ali več let v najem hrvatsko pevsko društvo „KOLO“ restavraciju, nahajajočo se v lastnem poslopju in na po legi jako ugodnem javnem trgu.

Društveni prostori neso le shajališče po številu članov največjega hrvatskega pevskega društva „KOLA“, temveč tudi večine družih društev. — To jesen je osnovan tudi **gostilniški vrt.**

Natančnejša pojasnila daje ustno ali pismeno **predsedništvo** hrvatskega pevskega društva „KOLA“.

Loterijne srečke 23. novembra.

Na Dunaji: 85, 86, 77, 84, 43.
V Gradci: 34, 2, 82, 3, 17.

Tujci:

21. novembra.

Pri **Stonu**: Schulz, Schmid z Dunaja. — Kuhne iz Trsta. — Lippay iz Paterniona. — Scharz z Reke. — Lazarini iz Grada.

Pri **Malteti**: Popper, Deutsch, Hanz, Schweinburger, Herling, Lupini z Dunaja. — Serrawalle iz Trsta. — Steffan iz Olomuca.

Pri **Južnem kolodvoru**: Siling iz Vidna. — Vecile iz Trsta.

Umrlji so v Ljubljani:

23. novembra: Jožef Pauer, hišni posestnik, 70 let, sv. Petra cesta št. 24, za plućnim edemom.

24. novembra: Helena Anckar, mestna uboga, 69 let, Karlovska cesta št. 7, za kapom. — Jera Jeločnik, uradnega sluga hči 8 1/2 mes., Rožne ulice št. 39, za vnetjem sapnika. — Julijana Klemenc, uradnega sluga hči, 11 let, Tržaška cesta št. 18 za Brigotovo boleznijo.

25. novembra: Henrik Pretnar, učitelj, 21 let, Kolo-dvorske ulice št. 12, za jetiko.

V deželnej bolnici:

24. novembra: Helena Šmit, gostija, 70 let, za mrtvoudom.

V vojaške bolnici:

24. novembra: Desiderius pl. Marossi, c. kr. poročnik, za jeti ko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. nov.	7. zjutraj	740.7 mm.	-3.6° C	brezv.	megla	2.70 mm.
	2. popol.	737.6 mm.	-0.2° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	734.9 mm.	5.8° C	brezv.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 0.7°, za 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 26 novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	85.40	85.45
Srebrna renta	85.60	85.70
Zlata renta	107.80	108.10
5% marcna renta	100.75	100.85
Akcije narodne banke	920.—	921.—
Kreditne akcije	312.75	312.75
London	118.05	118.05
Srebro	—	—
Napol.	9.40	9.33 1/2
C. kr. cekini	5.64	5.64
Nemške marke	58.—	58.05
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	131 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	175
Ogerska zlata renta 4%	100	55
Ogerska papirna renta 5%	97	20
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld.	122
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	100 gld.	185
Kreditne srečke	10	20
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	143
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

„NARODNA TISKARNA“
priporoča po nizkeji ceni
VIZITNICE
v elegantnej obliki.

Redko kedaj dá se tako dobro podjetje v najem!

V najem oddam takoj

na več let svojo veliko

(946—6)

trgovino z meša-nim blagom

v velikem industrijskem kraju na Koroškem, ki je jako dobro obiskovana. Zaloga blaga odstopi se za ceno, za katero se je kupila. — 6000 gld. v gotovini potrebno. — Blagovoljna pismena vprašanja naj se pošljejo pod naslovom „R. N. N. 2340“ upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Že več nego petdeset let

preverjeni in v obče priljubljeni toaletni predmeti za

gojenje kože

kakor:

Eau de Lys de Lohse,

jedino branilo proti ogorelosti, odstrani gotovo vse nečistosti kože, kakor: rumene lise, mozolje, bakreno rudečico, naredi obraz, vrat, pleča in roke svetlo bele, daje polti zdravi, mladostni vid. V originalnih flakonih z navodilom za rabo.

Lohse-ovo liliomlečno milo,

zaradi svoje čistote in milobe najboljšje toaletno milo, ki ohrani vsled tega, da ima mnogo toličče v sebi, kožo gibčno in mehko.

Lohse-ov lilin poudre,

za po dnevi in zvečer, nenavadno fine in nežne kakovosti, držeč se in neviden na koži, bolj baržunast, nego vsi drugi nahajajoči se poudres, bel in roza za blondinke, rumen za brinetke.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,

dvorni parfumeur.

(719—17)

■ Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga. ■